

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **JUDr. D. P., advokát, N.**, správca konkurznej podstaty úpadcu T., a. s. v likvidácii, C., IČO: X., zast. JUDr. J. G., advokátom, B., proti odporcovi **A. L.**, bytom G., **o zaplatenie 376,25 € s prísl.**, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17. mája 2010 č. k. 10Cbi 39/2009-55, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17. mája 2010 č. k. 10Cbi 39/2009-55 **p o t v r d z u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Krajský súd v Bratislave rozhodol tak, že konanie zastavil s tým, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ s podaným žalobným návrhom si poplatkovú povinnosť nesplnil, súd ho preto vyzval k zaplateniu súdneho poplatku a zároveň ho upozornil, že konanie bude zastavené, ak do 10 dní od doručenia výzvy nezaplatí súdny poplatok vo výške 22,50 €. Výzva k zaplateniu súdneho poplatku bola doručená právnomu zástupcovi navrhovateľa dňa 22. 04. 2010. Právny zástupca navrhovateľa nepožiadala súd o oslobodenie od zaplatenia súdneho poplatku, ale zaslal len návrh na pokračovanie v konaní bez zaplatenia súdneho poplatku, kde uviedol, že ako správca konkurznej podstaty má osobné oslobodenie v zmysle § 4 ods. 2 písm. m/ zák. č. 71/1992 Zb. Vzhľadom na to, že právny zástupca navrhovateľa nepožiadala o oslobodenie od platenia súdneho poplatku za návrh a tiež na skutočnosť, že v stanovenej lehote súdny poplatok nezaplatil, súd v zmysle § 10 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku zastavil.

Proti uzneseniu sa odvolal navrhovateľ a žiadal jeho zrušenie z dôvodu, že uznesenie súdu prvého stupňa je nesprávne a vychádza z nesprávneho právneho posúdenia otázky oslobodenia navrhovateľa od súdneho poplatku v tomto konaní. Poukázal na ust. § 4 ods. 2 písm. m/ zák. č. 71/1992 Zb. a § 2 ods. 1, ods. 2 zák. č. 8/2005 Z. z., v zmysle ktorých má za to, že správčovskú činnosť môže od nadobudnutia účinnosti zák. č. 8/2005 Z. z. vykonávať len osoba zapísaná do zoznamu správcov, ktorá okolnosť je rozhodujúca pre vykonávanie správčovskej činnosti aj v konkurzoch vyhlásených pred účinnosťou zák. č. 7/2005 Z. z. Za nesprávne považuje tvrdenie, že navrhovateľovi nemožno priznať oslobodenie od súdneho poplatku na základe poznámky č. 3f pod čiarou zák. č. 71/1992 Zb., keďže poznámky v zákonoch pod čiarou nemajú priamu normatívnu povahu, ale len charakter informačnej súčasti právneho predpisu. Je toho názoru, že oslobodenie od poplatkovej povinnosti je potrebné vzťahovať aj na správcov podstaty v konkurzných konaniach, vedených podľa zák. č. 328/1991 Zb. Keďže navrhovateľ je v zmysle uvedeného v konaní oslobodený od súdneho poplatku, nie je preto dôvod na zastavenie konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p., bez nariadenia pojednávania v medziach dôvodov odvolania a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil pre nesplnenie poplatkovej povinnosti za návrh ani na výzvu súdu.

Navrhovateľ považuje rozhodnutie súdu prvého stupňa za nesprávne z dôvodu, že od poplatkovej povinnosti je ako správca konkurznej podstaty oslobodený.

Zákomom č. 621/2005 Z. z. s účinnosťou od 1. januára 2006 bol zmenený zákon č. 71/1991 Zb., okrem iného aj v ustanovení § 4 ods. 2 písm. m/ tak, že od poplatku je oslobodený správca podľa osobitného predpisu – s odkazom na poznámku pod čiarou 3f, ktorá výslovne uvádza zákon č. 7/2005 Z. z.

Citované ustanovenie upravuje zákonné oslobodenie od platenia súdneho poplatku (tzv. osobné oslobodenie) a vzťahuje sa na správcov konkurznej podstaty, ktorí boli do tejto

funkcie ustanovení podľa zákona č. 7/2005 Z. z., čo možno vyvodit' z ust. § 206 ods. 1 zák. č. 7/2005 Z. z., na ktorý poznámka pod čiarou odkazuje.

Ani z dôvodovej správy k návrhu zákona č. 621/2005 Z. z., ktorým sa zmenil a doplnil zákon č. 71/1992 Zb. nevyplýva, že by sa oslobodenie od platenia súdnych poplatkov malo vzťahovať aj na správcov ustanovených do funkcie podľa zákona č. 328/1991 Zb.

Tomuto záveru napovedá tiež skutočnosť, že v inom písmene ust. § 4 ods. 2 zák. č. 71/1992 Zb. v znení uvedenej novely zákonodarca odkazuje na zák. č. 328/1991 Zb.

Keďže navrhovateľ bol do funkcie správcu konkurznej podstaty ustanovený v konkurze, ktorý sa spravuje zák. č. 328/1991 Zb., nie je od súdnych poplatkov oslobodený.

Pretože je nesporné, že navrhovateľ poplatkovú povinnosť, ktorá mu vznikla podaním návrhu, nesplnil a súdny poplatok nezaplatil ani na výzvu súdu, súd prvého stupňa rozhodol v súlade s právnym predpisom, keď konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku podľa § 10 ods. 1 zák. č. 71/1992 Zb. zastavil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave podľa § 219 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 4. augusta 2010

JUDr. Beata Miničová v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová